

•••••

13-11-2015

Sitkovetsky Trio technisch perfect

KAMERMUZIEK

Sitkovetsky Trio; Alexander Sitkovetsky (viool), Richard Harwood (cello), Wu Qian (piano)

Gehoord: 11 november. Deventer Schouwburg

Door Elly van Plateringen

DEVENTER – Het Sitkovetsky Piano Trio werd opgericht in 2007 uit laureaten van de Britse Yehudi Menuhin School. Inmiddels is een van de leden vervangen: sinds vorig seizoen is Richard Harwood de nieuwe cellist van het trio. Bij het beluisteren van dit recital viel onmiddellijk op dat alle musici grote technische virtuositeit koppelen aan excellent ensemblespel. Bij dit optreden hoef je geen kromme tenen te hebben: elke noot is er, zuiverheid is alvast geen issue om over te schrijven. Sitkovetsky had gekozen voor een programma waarin deze aspecten als vanzelfsprekend aanwezig dienen te zijn: de hoofdmoot bestond uit Saint-Saëns en Ravel. Van Saint-Saëns klonk het Tweede Pianotrio in e kl.t., een niet te gemakkelijk te consumeren hoofdgerecht dat baat heeft bij een helder opgezette metriek. Alle goede noten ten spijt kwam dit aspect niet voldoende uit de verf, alsof de analyse van vooral de hoekdelen door dit drietal nog niet op een voor alle leden vanzelfsprekend niveau was afgerond. Wat bleef waren de knappe instrumentaal-technische hoogstandjes, maar Saint-Saëns heeft meer

nodig. Zoals het neerzetten van een behoorlijke structuur en het benadrukken van dat vleugje scherts dat deze muziek altijd in zich heeft. De mooiste momenten ontsponnen zich in het schumanneske 'Andante con moto' en het daarop volgende 'Grazioso', dat als een volbloed Ländler werd gepresenteerd als een juweeltje van doorzichtigheid. Een veel volwassener palet kreeg het Pianotrio van Ravel. Pianiste Wu Qian leek zich in dit impressionistische repertoire beter thuis te voelen. Hierdoor ontstond grotere muzische eenheid en kwam een mooie, diepgaande interpretatie tot stand. De rijke expressie van deze compositie, waarin de onrust van z'n ontstaanstijd (vlak voor de Eerste Wereldoorlog) zeker te horen is, werd op vanzelfsprekende wijze gekoppeld aan tederheid en affiniteit met die hele speciale, niet zelden betoverende klankwereld waarop Ravel een patent bezit. Waarna de koffiepauze de opmaat vormde tot een regelrechte uitsmijter: Dvorak's Dumky Trio. Een uitsmijter, ja. Voor het eerst zag men violist Alexander Sitkovetsky heerlijk ontspannen musiceren en samen met cellist Richard Harwood een bondje sluiten. En dat heeft deze muziek, waarin melancholische inleidingen en hun volkse, dansante vervolg zo prachtig samensmelten, natuurlijk hard nodig. Jammer dat de piano hierin onvoldoende participeerde. En dat was toch een beetje de achilleshiel van dit optreden: drie uitmuntend technisch opgeleide mensen, waarvan eentje zich in de romantische werken toch echt verslikte in de dictie die een muzikale presentatie tot een onvergetelijke topprestatie had kunnen laten uitgroeien.